

szombat

Zsidó politikai és kulturális folyóirat

KADDIS

ÍRTA: [ALLEN GINSBERG](#) - 1993-11-01

Naomi Ginsbergért (1894-1956)

(Részletek)

I

Különös most gondolni rád, elmentél fűzők és szemek
nélkül én meg Greenwich Village napsütötte úttestén
ballagok

Manhattan belseje felé, tiszta téli dél, egész éjjel
virrasztottam, beszéltem, beszéltem, fennhangon
olvastam a Kaddist, Ray Charles bluesait hallgattam,
vakon üvöltött a gramofonból
a ritmus, a ritmus – és emléked fejemben három év után –
És hangosan olvastam az Adonais utolsó diadalmas
versszakait – sírtam, rádöbbenve, mennyire szen-
vedünk –

És mennyire a Halál a gyógyír, minden dalnok álma,
éneke, emléke, jövendölése, mint a Héber Himnuszban
vagy a buddhista Feleletek könyvében

(...)

végre – nem kell egyedül néznie a Földet – kétéves
magány – hatvan felé senkije sem volt – koponyák
vénasszonya – az egykor hosszú-fürtű bibliai Naomi –
vagy Ruth, aki Amerikában sírt – Newarkban megvénült
Rebeka – Hárfájára emlékező Dávid, jelenleg jogász

a Yale-en –

Vagy Svul Avrum -Israel Abraham- jómagam –

a vadonban éneklek Istennek – Ó Elohim! – és tovább,

végig – két nappal halála után megkaptam levelét –

Ismét különös Prófécia! Ezt írta – „A kulcs az ablakban

van, a kulcs a napfényes ablakban van – Nálam a kulcs –

Nősülj meg Allen ne szedj kábítószer – a kulcs a rács

közt, a napfényes ablakban van.

Áldassál Naomi a Halálban! Áldassék a Halál! Áldassék

a Halál!

Áldassék Ó, ki minden bánatot a Mennybe vezérel!

Áldassék Ó a vég idején!

Áldassék Ó, ki Mennyet épít a Sötétben! Legyen Áldott,

Áldott, Áldott! Legyen Áldott! Áldassék a Halál

valamennyiünkön!

Szeretettel

anyád”

vagyis Naomi –

HIMNUSZ

A világban melyet Ó teremtett akarata szerint Áldott

Magasztalt

Dicsőített Imádott Égbeemelt a Szentek Szentjének Neve,

Áldott Ó!

Newark Házában Áldott Ó! A tébolydában Áldott Ó!

A Halál házában Áldott Ó!

Áldassék a homoszexualitásban! Áldassék a Paranoiában!

Áldassék a városban! Áldassék az Írásban!

Áldassék Ó ki az árnyban lakozik! Áldassék! Áldassék!

Áldassál könnyes Naomi! Áldassál rémült Naomi!

A betegségben légy Áldott, Áldott, Áldott!

Áldassál Naomi a Kórházakban! Áldassál Naomi

a magányban! Áldassék diadalod! A rácsaid! Áldassék
utolsó éveid magánya!

Áldassék kudarcod! Áldassék hűdéсед! Áldassék szemed
lehúnya! Aláássák arcod sivársága! Áldassék fonnyadt
combod!

Eörsi István fordítása

Jiddis kopf

Yiddishe Kopf

Zsidó vagyok mert szeretem házi

maceszgombóc- levesem

Zsidó vagyok mert apáim anyáim nagybátyáim

nagyanyáim azt mondták

“Zsidó” az egész úton vissza Vityebszkbe és

Kamenec-Podolszkba Lembergen át.

Zsidó mert Dosztojevszkijt olvasva 13 évesen verseket

írok Lower

East Side-i vendéglőkben asztallapokra, tökéletes

szellemi delikateszek.

Zsidó mert vérszomjas cionisták felforralják a vérem,

Progresszív felháborodás.

Zsidó mert buddhista, dühöm áttetsző forró levegő,

megvonom a váltam.

Zsidó mert monoteista Zsidók Katolikusok

Mohamendánok túrhetetlenül türelmetlenek –

Blake azt mondta 6000 évnyi álom” amióta az ő-s-hamis

isten, Nobodaddy csapdába csalta

Adonájt – OJ! micsoda abszolút mesügeség –
Nyugdíjas Zsidó Polgár nincs adóhátralékom féláron
kapuk busz-, földalatti és mozijegyet –
Sejtelmem sincs róla ezek a fiatalok hogyan élnek,
hogyan élnek meg.
Hogyan mehetnek ki a világba ha csak tíz dollárunk van
és egy hidrogénbombájuk?

1991. október **Eörsi István fordítása**

A leples bitang

The Shrouded Stranger

Csontjaimon csupasz hús
Ha tüzes Apolló sarkantyúz
Ha Fagyjankó kirúg rám
Zsákvászon a lábkapcám
Hamu hús és hó pofa
Sínek közt lötyögök ide-oda
Hulla a város az út kopár
Alszom a töltés oldalán
Levesem bádóg csajkában
Cukrom a mások markában
Közel a síthez a Tigris-sor
Jól élek a szemetes kannákból
Korom az éj és vakul a szem
A gyár belében odalenn
Mezítláb rovom a puszta követ
Gyere és hallgasd nyög az öreg
Futok és félek pucér srác

Szívem hidege híd alatt ráz
Visítok rakpart parazsodon
Testem egy gáztartálynak adom
Lángol a hajam álmomban
Tüzel a karom és karmom van
Vas-királyé a törzsem
Szárnyam lecsüng törötten
Kurválkodók az éjben
Vak úton csontos holdfényben
Szüzek szajhák férfiak
Vétkezettek leplem alatt
Ki tapad rám ha nő a sötét
Hashoz a has és térdhez a térd
Ki tekint csuklyás szemembe
Ki tapad zúzos ölemre?
Orbán Ottó fordítása